

[Finansministeren]

Jeg noterede mig hr. Jørgen Juniors interessante udtalelse om, at hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s tale ikke var nok; det er en selverkendelse, som jeg helt deler.

Jeg må dog gøre én tilføjelse. Jeg har aldrig nogen sinde bestridt, at fremskridtspartiet har fremlagt konkrete forslag; fremskridtspartiet har oven i købet fremlagt pinligt konkrete forslag til, hvordan man kan forøge arbejdsløsheden med 130.000 mand uden hverken at forbedre betalingsbalancen eller statsbudgettet, og jeg har heller aldrig skjult for nogen, at jeg betragter det som intet mindre end en bedrift.

Hr. Christophersen stillede mig et konkret spørgsmål og gjorde i øvrigt nogle bemærkninger om de store investeringer, som jeg vil sige lidt om. Hr. Christophersen sagde først, at de store investeringer ligger og flyder. Det er jeg helt uforstående over for. Regeringen og socialdemokratiet som det eneste parti har fremlagt et helt konkret investeringsprogram for samtlige offentlige investeringer frem til 1985. Det er første gang, det er sket, og hermed har regeringen givet et væsentlig forbedret grundlag for de kommende års investeringsplanlægning i hele den offentlige sektor. Det er altså ikke hos regeringen, at de store investeringer ligger og flyder; det må i givet fald, sagt i al venskabelighed, være hos venstre selv, og det gælder vel i særlig grad, uden at det skal være nogen vittighed, for så vidt angår Store Bælt.

Hr. Christophersens andet synspunkt var, at investeringsprogrammet er for stort. Det er jeg heller ikke enig i. Regeringens investeringsprogram ligger som bekendt i underkanthen af den opstillede samfundsøkonomiske ramme, og hertil kommer, at selve opstillingen af programmet giver et bedre overblik og derved er med til at sikre, at vi ikke får låst os fast på et for stort antal kostbare projekter, som det siden hen vil være vanskeligt at bremse; netop investeringsprogrammets udformning gør det muligt, at vi løbende kan tilpasse investeringsniveauet i den offentlige sektor til de økonomiske muligheder.

Hr. Christophersen stillede mig så det konkrete spørgsmål, om jeg kunne bekræfte, at tidspunktet for en eventuel ændring af beslutningen vedrørende Store Bælt først på afgørende måde blev forpasset med udgangen af august måned. Det spørgsmål kan jeg svare bekræftende på, men jeg vil gerne sam-

tidig understrege, at regeringen ikke har nogen planer om at søge folketingets gentagne beslutning om en fast forbindelse over Store Bælt ændret. Ministeren for offentlige arbejder vil selv motivere regeringens stillingtagen til det af hr. Ole Henriksen fremsatte forslag til motiveret dagsorden.

Herudover har, jeg tror alle ordførere været inde på den økonomiske udvikling her i 1978 og udsigterne for de kommende år samt på spørgsmålet om tilrettelæggelsen af den økonomiske politik, og jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til disse forskellige udtalelser og forsøge at gøre det lidt i sammenhæng.

Først vil jeg sige lidt om betalingsbalanceudviklingen i 1978 og her gøre opmærksom på, at regeringen gentagne gange har sagt, at det er uholdbart, at Danmark år efter år har et stort underskud på betalingsbalancen. Derfor har vi jo også i forlig med et flertal her i tinget, som flere ordførere har erkendt det, gennemført en økonomisk politik, som formindsker underskuddet på betalingsbalancen. Jeg kan kun være tilfreds med, at et stort flertal i tinget fortsat deler regeringens opfattelse på dette punkt.

Jeg kan tilføje, at det er regeringens skøn, at der i 1978 vil blive tale om en væsentlig forbedring af betalingsbalancen i størrelsesordenen 2½ mia kr. Vi er således ikke enige i Det økonomiske Råds skøn om, at forbedringen kun bliver på ca. 1 mia kr. i 1978. Handelstallene for årets første fire måneder giver ikke grundlag for at ændre regeringens skøn, og jeg kan føje til, at OECD i sin årlige vurdering af Danmarks økonomi har skønnet, at betalingsbalanceunderskuddet for 1978 stort set bliver som anført af regeringen.

Men selvfølgelig er det altid forbundet med megen usikkerhed at skønne over balancen i betalingerne over for udlandet i en situation med usikre internationale konjunkturf forhold. Lad mig til illustration nævne, at eksport og import hver især udgør omkring 100 mia kr., og det betyder, at blot man ændrer de skønnede prisstigninger i udenrigsomsætningen med 1 procentpoint i modsat retning, kan det flytte betalingsbalanceskønnet med 2 mia kr.

Men det afgørende er, at den politik, som blev påbegyndt i 1976 for at forbedre betalingsbalancen, agtes videreført af regeringen, således at der sikres en mærkbar forbedring